

Vi mener helt grundlæggende, at der skal være konkurrence på public service. Vi tror, at det allerallerbedste udbud af radio og tv til danskerne opstår i det spændingsfelt, hvor der er både kommercielle medier og stærke public service-medier, som er offentligt finansierede. Vi tror ikke, at den fuldstændige public service-forpligtelse kan opfyldes i et rent kommercielt marked, og når vi vil have konkurrence på public service, ønsker vi selvfølgelig at bibeholde det nuværende system, hvor TV 2 og DR konkurrerer på public service.

Jeg skal sige helt ærligt, at det er meget svært at tage stilling til en ny situation for TV 2, når en retssag om en eventuel omlægning af økonomien slet ikke er påbegyndt, og derfor synes jeg, at udgangspunktet for diskussionen må være: Vi har en model, hvor TV 2 er underlagt en blandingsekonomi, og det er der p.t. ikke noget til hinder for at vi kan fortsætte med.

**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Så siger vi tak til fru Mette Frederiksen, og så er det fru Louise Frevert.

**Louise Frevert (DF):**

Det sker så sjældent, at man bliver positivt overrasket i politik, men jeg må indrømme, at jeg blev det, da jeg så kulturministerens nye publikation »Kulturpolitikens sigtelinjer«. Jeg skal ærligt indrømme, at jeg er én af dem, der har klandret ministeren for ikke at have fremsendt en kulturpolitisk redegørelse, men når det er sagt, er redegørelsen langt bedre, end jeg overhovedet havde kunnet forestille mig, at den ville være.

I »Kulturpolitikens sigtelinjer« er der ikke bare oplyst, hvad der har været af projekter, og skitseret en klokkeklar oversigt over de strålede tiltag, som er foretaget. Der er desuden implementeret nogle visioner frem til 2006-07, som Dansk Folkeparti finder er ganske udmærkede for kulturlivet i Danmark, og jeg skal i denne forbindelse blot nævne nogle få highlights, som Dansk Folkeparti anser for at være væsentlige i den danske kulturpolitik.

Kunstnere bør kunne være selvforsørgende. Det er dog ikke altid, at dette kan lade sig gøre, og derfor er de initiativer, som er fremlagt til en målrettet støtte til kunstnerisk kvalitet og til de enkelte kunstnere, en linje, som Dansk Folkeparti finder sympatisk. Der er blevet gennemført en lovgivning, som giver virksomhederne skattefradrag for kunstkøb, og der er givet mulighed

for skattemæssig udligning af kunstneres ofte stærkt svingende indtjening og givet skattefritagelse for kultur- og hæderspriser.

Jeg har spurgt skatteministeren, hvorfor det er så ensidigt, at det kun er de kunstarter, som har en såkaldt substans i sig, der kan være skattefradragsberettigede. Jeg har fået det svar, at dans, digte og skuespil samt teater ikke er omfattet af dette begreb, men jeg mener, at ministeren bør se nærmere på dette område, idet der bør være lige rettigheder for alle kunstarter.

Kl. 10.20

Jeg er ligeledes begejstret for de initiativer, der er taget med hensyn til det danske sprog, hvor der vil blive ført en del initiativer, som er skitseret i den sprogpoltiske redegørelse, som tidligere er fremlagt for Folketinget, ud i livet. Det danske sprog er nemlig vores fælles referenceramme og den væsentlige del af vores kulturarv.

Efter min bedste overbevisning har det været sidste udkald for moderne dans til at komme på et internationalt niveau, og derfor ser jeg med glæde, at man over en 4-årig periode har afsat 20 mio. kr. til at fremtidssikre den moderne dans i Danmark, bl.a. ved at se på mulighederne for at samle de små danseinstitutioner i Dansens Hus og styrke alle former for moderne dans, uddannelse heri og produktion og formidling af den – kort sagt: få styr på dansen i Danmark uden for Det Kongelige Teater.

Det ligger også Dansk Folkeparti meget på sinde, at man ikke kun har et såkaldt kunstnerkøbenhavneri. Vi er meget interesserede i, at kunsten kommer ud i alle dele af landet, og har derfor været med til at oprette en provinspulje og sikre, at der er indgået en aftale med Den Jyske Opera, Peter Schaufuss Balletten og Aalborg Teater.

Uden fortid er der ingen nutid, og derfor er kulturarven en yderst væsentlig del af vores fælles historie. Den er med til at give os en forståelse af, hvorfor samfundet har udviklet sig, som tilfældet er, samt sikre, at vore børn ikke bliver historie- og rodløse unge uden reference til egne rødder. Det er strålende og udmærkede initiativer.

Det er skræmmende, at mens vi taler om at formidle et budskab – ikke alene til vore børn, som der satses meget på i øjeblikket i dansk kulturpolitik, men til befolkningen i det hele taget – har det vist sig, at på de 267 danske museer har der i 2003 været et fald på 200.000 besøgende eller 2 pct. i forhold til 2002. Det lyder måske ikke